

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 880: Nghĩa Của “Như Lai” Là Lìa Hư Tướng Sai Biệt Của Tất Cả Pháp, Chứng Chân Tính Nhất Như Của Tất Cả Pháp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 075)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nghĩa của “Như Lai” là lìa hư tướng sai biệt của tất cả pháp, chứng chân tánh nhất như của tất cả pháp. Không thấy có tướng sai biệt của các pháp, đó gọi là “Như”. Không thấy có tướng độc dị (khác biệt đơn độc) của một pháp nào, đó gọi là “chư pháp Như”.】

Trước tiên, xin giải thích ý nghĩa của chữ “Như”. “Lìa hư tướng sai biệt của tất cả pháp”, hư tướng này chính là hư vọng tướng; trong bộ kinh này Phật đã dạy chúng ta: “*Phàm những gì có tướng, đều là hư vọng*”, “*Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng*”, không có thứ gì là chân thật. Chữ “lìa” chính là vô trụ, không chấp trước như phần trước đã giảng; cũng chính là “buông xuống” mà chúng ta thường nói, đem những hư vọng tướng do phân biệt chấp trước trong tâm, những ý niệm đó thấy đều buông xuống, ý nghĩa này hôm qua đã giảng rất tường tận rồi. Không phải nói là không cần đến các hiện tướng bên ngoài nữa, điều đó là không thể nào; Phật dạy chúng ta lìa tướng lìa niệm, không phải là lìa hiện tướng bên ngoài, mà là lìa cái khởi lên trong tâm chúng ta, là “Kiến phần” và “Tướng phần” do “Tâm” và “Tâm sở” khởi lên. Chư vị đều biết, nếu xả bỏ được Kiến phần và Tướng phần, quý vị thử nghĩ xem, há chẳng phải chính là “chuyển thức thành trí” rồi sao? Tại sao chúng ta chuyển không được? Chính là vì Tướng phần và Kiến phần của Tâm và Tâm sở đó không chịu buông xuống, vừa buông xuống liền chuyển thức thành trí, hễ chuyển thức thành trí thì đồng với Như Lai. Cho nên, lìa niệm là lìa Kiến phần, lìa tướng là lìa Tướng phần, điều này nhất định phải hiểu cho rõ. Không phải là tướng bên ngoài, tướng bên ngoài không can hệ gì, đó là sự sự vô ngại. Điều có thể phát sinh chướng ngại chính là Kiến phần và Tướng phần của tám Thức và năm mươi một Tâm sở, đó mới là hư vọng tướng.

“Chúng chân tánh nhất như của tất cả pháp”, nếu tôi dùng “Tứ trí Bồ-đề” để giảng thì mọi người sẽ càng dễ hiểu hơn. Chuyển tám thức thành bốn trí, chỉ cần đem hai phần Kiến và Tướng buông xuống, thì đệ Bát thức (A-lại-da) liền chuyển thành Đại Viên Cảnh Trí, đệ Thất thức (Mạt-na) chuyển thành Bình Đẳng Tánh Trí, đệ Lục Ý thức chuyển thành Diệu Quan Sát Trí, năm thức trước chuyển thành Thành Sở Tác Trí. Phương pháp này của chúng ta cao minh hơn so với Pháp Tướng tông, Tướng tông giảng quá rườm rà, quý vị nghiên cứu mấy năm trời vẫn không hiểu được, không biết phải thực hành thế nào. Quý vị xem cách giảng này hay biết bao, chỉ cần đem hai phần Kiến và Tướng buông xuống là xong, thật sự là quá diệu! Nếu như quý vị buông không xuống cũng không sao, đem ý niệm đó chuyển một cái, thấy đều chuyển thành “A Di Đà Phật” là được rồi. Nắm chặt lấy câu A Di Đà Phật, hai phần Kiến và Tướng dù không có buông thì tự nhiên cũng buông xuống rồi; không cần phải gượng ép miễn cưỡng, tự nhiên sẽ buông xuống được, một lòng chuyên niệm. Cho nên, niệm Phật vài năm là người đó thành tựu, người đó đạt được Niệm Phật Tam muội, họ có thể đứng mà vắng sanh, ngồi mà vắng sanh, muốn đi lúc nào thì tự tại đi lúc đó. Đạo lý gì vậy? Chính là họ đã vạn duyên buông xuống. Vạn duyên nói thực ra chính là hai phần Kiến và Tướng của tám Thức và năm mươi một Tâm sở, hai phần này hại người, từ vô thủy kiếp đến nay chúng ta đều bị nó làm hại. Thế nên “lìa tướng” chính là lìa cái tướng này, phải nhận thức cho thật rõ ràng! “Chúng tánh” chính là chúng Tứ trí Bồ-đề, đó là chân tánh.

“Không thấy có tướng sai biệt của các pháp, đó gọi là Như”. Vì sao không thấy tướng sai biệt? Bởi vì quý vị không dùng thức thứ bảy, đem hai phần Kiến và Tướng của thức thứ bảy buông xuống. Cái quý vị dùng là gì? Là Tự chứng phần và Chứng tự chứng phần của thức thứ bảy; Tự chứng phần thì đều giống nhau, của tám Thức hay năm mươi một Tâm sở, Tự chứng phần thấy đều giống nhau. Tự chứng phần là gì? Là Tánh, là Chân như Bỏn tánh; Chứng tự chứng phần là gì? Là Bát-nhã trí tuệ vốn sẵn có. Hai phần đó là chân thật, còn hư vọng chính là hai phần Kiến và Tướng. Nếu như quý vị dùng chân tánh, giống như hôm qua chúng ta nêu ví dụ trong kinh Lăng Nghiêm đã giảng: chúng ta dùng “kiến tánh (tánh thấy)” để thấy “sắc tánh”; kiến tánh là bình đẳng, mọi sắc tánh được nhìn thấy cũng bình đẳng, không hề có sự sai biệt, đây gọi là “Như”. Tướng “như” tánh ấy, tánh “như” tướng ấy, sự “như” lý ấy, lý “như” sự ấy, không có một pháp nào là chẳng “Như”, tất cả pháp này đều là “Như”, không có một pháp nào là chẳng phải; pháp pháp đều Thị, pháp pháp đều Như. Thế nên

kinh Phật vừa mở ra, hai chữ đầu tiên là “Nhu thị” ngã văn (Tôi nghe “như vậy”), ý nghĩa của chữ “Nhu thị” đã hiểu ra rồi! Thích Ca Mâu Ni Phật thuyết pháp suốt bốn mươi chín năm, đã thuyết giảng điều chi? Cũng chỉ là “Nhu thị” mà thôi. Cả bộ Đại Tạng Kinh giảng những gì? Cũng chỉ là “Nhu thị” mà thôi, chính là giảng hai chữ “Nhu thị”. Phật pháp rườm rà sao? Một chút cũng không hề rườm rà, hai chữ đã nói hết tột cùng rồi. Nhưng nếu quý vị không hiểu được đạo lý “pháp pháp đều Như”, thì dẫu đem ý nghĩa của hai chữ “Nhu thị” ra giảng, quý vị vẫn không thể nào hiểu rõ ràng được.

“Không thấy có tướng độc dị của một pháp nào”. Người xưa dùng tỷ dụ để nói rằng: “*Dĩ kim tác khí, khí khí giai kim*” (Dùng vàng làm đồ vật, đồ vật nào cũng là vàng). Mọi Y báo và Chánh báo trang nghiêm của tất cả vạn pháp đều do Tự tánh biến hiện ra, tất cả Tướng phần hoàn toàn là do Tự tánh biến hiện ra, thì đó chính là Tánh. Tánh tướng nhất như, tánh tướng bất nhị, làm gì có sai biệt? Trên “tướng” thì có sai biệt, trên “tánh” thì không có sai biệt, quý vị là từ nơi tướng mà nhìn thấy được tánh rồi. Cho nên không có một pháp nào là “độc dị”, “dị” là hai dạng khác nhau, [ở đây] không có hai dạng. Phật và chúng sanh là giống nhau, người và súc sanh là giống nhau, Bồ Tát và chúng sanh địa ngục cũng là giống nhau. “Tướng” không giống nhau, nhưng “tánh” giống nhau; “Sở biến” thì không giống nhau, nhưng “Năng biến” thì lại giống nhau; “Năng biến” đã là một, thì “Sở biến” cũng là một, xem thử quý vị có thể tự thể hội được hay không. Thành thực mà nói, các nhà khoa học hiện đại đã phát hiện ra rồi, đã chứng thực rồi, quả thực là giống nhau. Họ đem tất cả vạn vật đi phân tích, chia thành phân tử, chia thành nguyên tử, chia thành điện tử, chia thành lập tử, tất cả thấy đều giống nhau. Chẳng qua là phương thức sắp xếp của những vật chất cơ bản này không giống nhau, phương thức tổ hợp không giống nhau, cho nên công thức không giống nhau, chứ bản chất của vật chất cơ bản thì hoàn toàn giống nhau. Năm uẩn mà trong bộ kinh này nhắc đến, năm uẩn chính là vật chất cơ bản, là giống nhau, không có hai dạng. Đây chính là “không có một pháp nào có tướng độc dị”, cho nên các pháp là “Như”, không có một pháp nào chẳng “Như”.